

สรุปข้อเท็จจริงและคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด
คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๕๗/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๙๐/๒๕๖๗

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้อง ก.ค.ศ. เป็นผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีได้เสนอผลงานเพื่อมีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ตามหลักเกณฑ์หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่ ๑) รางวัลโรงเรียนดีศรีตำบลต้นแบบ ประจำปี ๒๕๕๗ ๒) รางวัลผู้บังคับบัญชาลูกเสือดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๖ ประเภทผู้บริหาร และ ๓) รางวัล “บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย” ประเทศไทย รับตรารางวัลพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) รับรองว่าผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นผลงานที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปทั้ง ๓ เรื่อง และได้เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณารับรองผลงานของผู้ฟ้องคดี แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีมติว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๓ เรื่อง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด เนื่องจากเป็นรางวัลที่ส่วนราชการเคยเสนอผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณารับรองเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีมีมติไม่รับรอง แต่ผู้ฟ้องคดีนำมาเสนอเป็นผลงานที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปอีก ซึ่งไม่สามารถทำได้จึงมีมติให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินฯ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองพิษณุโลก

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินเพื่อมีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเสนอผลงานเป็นรางวัลที่ส่วนราชการเคยเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับรองเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติไม่รับรองเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ จึงเป็นเพียงการพิจารณาตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการฯ ว ๑๓/๒๕๕๖ ที่จะรับรองเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปหรือไม่เท่านั้น โดยมีได้พิจารณาผลงานทั้ง ๓ เรื่องของผู้ฟ้องคดีว่า ผลงานที่ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาเห็นว่ามีความเทียบเคียงกับผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปนั้น ครบองค์ประกอบตามที่ข้อ ๑๓ ของหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวกำหนดไว้หรือไม่ มติของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการพิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีเพื่อรับรองเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการฯ ดังกล่าว และมีมติไม่รับรองผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ย่อมถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการฯ ว ๑๓/๒๕๕๖ ที่กำหนดไว้แล้ว แม้จะมีได้พิจารณาตามองค์ประกอบข้อ ๑๓ กรณีรับรองผลงานดีเด่นที่ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาเห็นว่า เป็นผลงานที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้บอกพร้อมต่อหน้าในการพิจารณารับรองผลงานดังกล่าวแต่อย่างใด อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว ก่อนที่จะให้มีการยื่นคำขอรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะเป็นเชี่ยวชาญ ประจำปี ๒๕๕๙ พร้อมบัญชีรายชื่อรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปที่ ผู้ถูกฟ้องคดีรับรอง จำนวน ๒๐๓ รางวัล โดยไม่ปรากฏรายชื่อผลงานของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๓ รางวัลว่าเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินเพื่อมีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการฯ ที่กำหนดไว้แล้ว จึงชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังขึ้น การที่ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง